

IN MEMORIAM BROEDER ANTONIO PICOKRIE

Op 19 juli overleed br Antonio (Antonius) Cornelis Picokrie op de leeftijd van 94 jaar, voorzien van de sacramenten van de zieken.

Hij werd geboren op 27 maart 1922 in Moergestel en was de oudste zoon uit een gezin van vier kinderen. Br Antonio heeft een boeiend leven geleid dat zich voornamelijk afspeelde in het onderwijs. In september 1934 vertrok hij, nog maar net 12 jaar oud, naar het juvenaat in Dongen. Daar studeerde hij aan de ulo en hij volgde er later ook de kweekschool. Hij moest de kweekschool een jaar onderbreken vanwege het geestelijk jaar op het noviciaat.

In 1940 legde hij zijn eerste geloften af en ging daarna terug naar de Gerardus Majella kweekschool waar hij in 1941 slaagde voor het onderwijsdiploma. Hij kon toen nog niet meteen aan de slag want er was veel werkloosheid. Hij heeft in die periode hand-en-spandiensten gedaan op huize Overdonk.

In 1942 kreeg hij een benoeming voor Geldrop. Daar heeft hij 5 jaar lesgegeven op lagere school. Naast het lesgeven studeerde hij voor de hoofdakte waarvoor hij in 1944 het diploma behaalde.

In 1947 kreeg hij een benoeming voor de ulo in Dongen. Naast het doceren aan de ulo studeerde hij Frans en Duits. Engels had hij al eerder gehaald. Na het behalen van deze aktes studeerde hij MO-geschiedenis aan de leergangen in Tilburg.

In augustus 1950 verhuisde br Antonio naar Valkenswaard en werd ook daar geplaatst op de ulo. Van 1958 tot aan zijn pensionering in 1985 was hij hoofd van de Willibrordus mulo in Valkenswaard. Hier heeft hij 35 mooie jaren gehad.

In 1985 verhuisde hij naar Dongen. Hij heeft gewoond op huize Glorieux en het Gerardus Majellahuis. Zijn laatste verhuizing was in 2009 naar Eindhoven.

In het onderwijs heeft br Antonio altijd met hart en ziel gewerkt. Hij was voor zowel docenten als leerlingen een boeiend persoon. Hij had belangstelling voor beide groeperingen, docenten en leerlingen, maar de jeugd had in hun groei naar volwassenheid zijn grootste belangstelling.

Voor zijn inzet in kerk en maatschappij werd hij de pauselijke onderscheiden met het erekruis Pro Ecclesia et Pontifici.

Na zijn vertrek uit Valkenswaard werd het werk wel anders maar niet veel minder. Meerdere instanties wisten hem te vinden en deden een beroep op hem.

Ook de congregatie deed een beroep op hem en hij was daarin op diverse manieren actief. Tot 2007 was hij lid van de Commissie Religieus Leven en Gebed waarin hij jarenlang actief was. Hij verzorgde mede de pastorale middagen die altijd veel voorbereiding vergden. Hij

was mede inspirator bij de uitgaven van het bulletin *Even Stilstaan* die regelmatig verscheen en veel inspirerende teksten bevatte.

De gezondheid van br Antonio liet de laatste tijd te wensen over. Het lopen ging steeds moeilijker, maar met een rollator en zijn doorzettingsvermogen heeft hij het nog lang volgehouden. Hij kon soms ook heel geestig uit de hoek komen.

Toen hij in de rolstoel belandde en eigenlijk zelf niets meer kon werd hij geholpen door behulpzame medebroeders, liefdevol verzorgd door de thuiszorg St Annaklooster en door onze afdeling zorg en welzijn. Vooral br Urbanus heeft in zijn laatste levensdagen veel voor hem betekend. Br Antonio was daar ook erg dankbaar voor.

Op 13 juli ontving hij het sacrament van de zieken uit handen van pater Kuipers, een oud-leerling van hem. Op 19 juli in de vroege avond is hij overleden.

Br Antonio, dank je wel voor religieus zijn en alles wat je voor de congregatie en de medemens hebt betekend. Met jouw inzet en je betrokkenheid heb je gedaan wat van je gevraagd werd.

Rust in vrede.